

асацыятыўная прыкмета ‘святочны дзень’, то становіцца магчымым слову *паднядзеліцца* даць азначэнне ‘апануцца святочна, як у нядзелю’, што, у сваю чаргу, дазваляе аб’яднаць два словы ў СП: *нядзеля* → **пад-нядзел-і-ц-ца**.

Такім чынам, устанаўленне семантычных адносін паміж словамі з улікам прыведзенай шкалы матываванасці дазволіць пазбегнуць неапраўданага драблення словаўтваральных гнёзд, аб’ектыўна паказаць склад нематываваных адзінак і іх рэальны дэрывацыйны патэнцыял.

Літаратура

1. Земская, Е.А. Членимость и производность слова / Е.А. Земская // Актуальные проблемы русского словообразования. Уч. зап. : сб. науч. ст. / Ташкентский гос. пед. ин-т ; редкол.: А.Н. Тихонов (отв. ред.) [и др.]. – Ташкент, 1975. – Т. 143. – С. 112–117.
2. Тлумачальны слоўнік беларускай літаратурнай мовы : больш за 65 000 слоў / І.М. Бунчук [і інш.] ; Акад. навук БССР, Ін-т мовазнаўства ; пад рэд. М.Р. Суднікі, М.Н. Крыўко. – 2-е выд. – Мінск : Беларус. Энцыкл., 2002. – 784 с.
3. Тлумачальны слоўнік беларускай мовы : у 5 т. / Акад. навук БССР, Ін-т мовазнаўства ; пад агул. рэд. К.К. Атраховіча (К. Крапівы). – Мінск : Беларус. Энцыкл., 1977–1984.
4. Ширшов, И.А. Границы словообразовательного гнезда / И.А. Ширшов // Филол. науки. – 1996. – № 5. – С. 43–53.
5. Ширшов, И.А. Типы словообразовательной мотивированности / И.А. Ширшов // Филол. науки. – 1995. – № 1. – С. 41–54.
6. Ширшов, И.А. Толковый словообразовательный словарь русского языка : ок. 37000 слов рус. яз., объедин. в 2000 словообразоват. гнезд : комплекс описания рус. лексики / И.А. Ширшов. – М. : АСТ [и др.], 2004. – 1022 с.

Кугейка Т. П. (Мінск)

РАЗНАВІДНАСЦІ СЛОВАЎТВАРАЛЬНАЙ АМАНІМІІ Ў БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Паняцце словаўтваральнай аманіміі неаднароднае і ўключае розныя з’явы, якія рэпрэзентуюць неадназначнасць на ўзроўні словаўтварэння. Вылучэнне асобных відаў словаўтваральнай аманіміі абумоўлена адрозненнямі ў семантыцы фармантаў, аманімізацыяй асноў, а таксама дыферэнцыяцыяй словаўтваральных структур. У адпаведнасці са сказаным вышэй у словаўтваральную аманімію ўключаюцца наступныя з’явы: аманімія словаўтваральных фармантаў, аманімія словаўтваральнай формы і аманімія як вынік супадзенні розных асноў у адной у працэсе дэрывацыі. Варта падкрэсліць, што дзве апошнія з пералічаных разнавіднасцей могуць быць прадстаўлены толькі ў

мнагазначных лексемах або ў словах-амонімах. У той час як аманімія словаўтваральных фармантаў рэалізуецца як у мнагазначных лексемах, так і ў адназначных. Пры гэтым названыя разнавіднасці словаўтваральнай аманіміі прадстаўлены ў мнагазначных (або аманімічных) вытворных як асобна, так і ў комплексе.

Варта звярнуць увагу на тое, што адлюстраваная аманімія, а менавіта словы, матываваныя амонімамі і ўтвораныя пры дапамозе суфіксальных марфем з тоесным словаўтваральным значэннем, не адносяцца намі да выпадкаў словаўтваральнай аманіміі. Падобнае ўтварэнне толькі дубліруе наяўнасць у мове слоў-амонімаў і іх вытворных. Напрыклад, *галачка*¹ ‘памянш.-ласк. да галка¹; маладая галка’ і *галачка*² ‘памянш.-ласк. да галка²’ [1, т. 2, с. 18]; *люлечка*¹ ‘памянш.-ласк. да люлька¹’ і *люлечка*² ‘памянш.-ласк. да люлька² (у 1 знач.)’ [1, т. 3, с. 69]; *раманістка*¹ ‘жан. да раманіст¹’ і *раманістка*² ‘жан. да раманіст²’ [1, т. 4, с. 634]; *шліхтоўка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова шліхтаваць¹’ і *шліхтоўка*² ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова шліхтаваць²’ [1, т. 5, кн. 2, с. 374]; *трасіроўка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова трасіраваць¹’ і *трасіроўка*² ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова трасіраваць²’ [1, т. 5, кн. 1, с. 514]; *перапраўка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова перапраўляць¹ – пераправіць¹’ і *перапраўка*² ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова перапраўляць² – пераправіць²’ [1, т. 4, с. 213]; *прачоска*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова прачэсваць¹ – прачасаць¹’ і *прачоска*² ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова прачэсваць² – прачасаць²’ [1, т. 4, с. 390]; *расточка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова растачыць¹’ і *расточка*² ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова растачыць²’ [1, т. 4, с. 685]; *вычаска*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова вычэсваць¹ – вычасаць¹’ і *вычаска*² ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова вычэсваць² – вычасаць²’ [1, т. 1, с. 593]; *скосак* ‘1. Коса зрэзаны клін (тканіны, дрэва і пад.). 2. Каса, якая за доўгі перыяд працы зрэзалася, стала вузкай’ [1, т. 5, кн. 1, с. 179].

Асобную групу слоў складаюць утвораныя ад амонімаў аманімічныя вытворныя назоўнікі, адзін з якіх з’яўляецца мнагазначным, г. зн. акрамя асноўнага значэння развіваюцца дадатковыя значэнні, якія маюць пераносны характар і ўтвораны семантычным спосабам, а не словаўтваральным. Фарманты ў такіх вытворных-амонімах маюць заўсёды тоеснае значэнне, аманімія вытворнага паўтарае аманімію ўтваральнага, таму такія прыклады таксама не адносяцца намі да словаўтваральнай аманіміі, а знаходзяцца ў межах лексічнай неадназначнасці. Магчымы наступныя варыянты развіцця мнагазначнасці: а) дзеянне – вынік дзеяння (*падточка*¹ ‘дзеянне паводле дзеяслова падтачыць¹ (у 1 знач.)’ і *падточка*² ‘1. Дзеянне паводле

дзеяслова падтачыць². 2. Падточаны кусок якой-н. матэрыі’ [1, т. 3, с. 571]); б) дзеянне – аб’ект дзеяння (*прыточка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова прыточваць¹ – прытачыць¹’ і *прыточка*² ‘1. Дзеянне паводле значэння дзеяслова прыточваць² – прытачыць². 2. Тое, чым прыточана, прыстаўлена што-н.’ [1, т. 4, с. 487]); в) метафарычны перанос па падабенстве (*лісток*¹ ‘памянш. да ліст¹ (у 1 знач.)’ і *лісток*² ‘1. Памянш. да ліст² (у 1, 2 знач.); невялікі ліст. 2. Тое, што і ліст² (у 3 знач.). 3. Лістоўка, пракламацыя’ [1, т. 3, с. 50]).

Аманімія словаўтваральных фармантаў у мнагазначных вытворных магчыма толькі пры ўтварэнні кожнага значэння вытворнага ад аднаго значэння ўтваральнай асновы (*пясчанка* ‘1. Грызун, знешне падобны да пацука, які водзіцца ў пустынных стэпах, пустынях, на раўнінах з пясчанай і гліністай глебай. 2. Род травяністых раслін сямейства гваздзіковых¹, якія растуць на сухіх пясчаных месцах’ [1, т. 4, с. 539], *мядзянка* ‘1. Неядавітая змяя бурага або шэрага колеру. 2. Зялёная фарба, прыгатаваная з воцатна-меднай солі’ [1, т. 3, с. 190] – агульныя словаўтваральныя значэнні ‘жывая істота’ і ‘прадмет’). В.А. Булгакава называе такі шлях утварэння значэнняў “міжслоўнай семантычнай матывацыяй”, якая назіраецца “...пры неаднаразовай матывацыі ў адным аспекце” [2, с. 15].

Аманімія словаўтваральнай формы прадстаўлена адрозненнямі словаўтваральных структур, якія ў сваю чаргу рэалізуюцца ў некалькіх разнавіднасцях: 1) адрозненне словаўтваральных структур, пры якім адна лексема з’яўляецца вытворнай з пэўным фармантам у яе складзе, а другая – невытворнай (*карынка*¹ ‘чорны дробны вінаград без костчак’ і *карынка*² ‘памянш.-ласк. да карына’; невялікая карына’ [1, т. 2, с. 651]); 2) адрозненне словаўтваральных структур, якое ўзнікае за кошт утварэння вытворных адзінак ад аднакаранёвых асноў рознымі словаўтваральнымі спосабамі або адным спосабам словаўтварэння пры дапамозе розных фармантаў (*двайнік*¹ ‘чалавек або прадмет, які мае поўнае ці надта блізкае падабенства з другім чалавекам або прадметам’ ад *двайны* (*двойня*) + *-ік* і *двайнік*² ‘двухпудовая гіра’ [1, т. 2, с. 157] ад *два* + *-айнік*); 3) адрозненне словаўтваральных структур, абумоўленае ўтварэннем ад аднакаранёвых асноў, зваротнага і незваротнага дзеясловаў (*бойка*¹ ‘прылада для збівання масла з вяршкоў малака, са смятаны’ ад *біць* і *бойка*² ‘сварка, сутычка з узаемнымі пабоямі; бой. // Змаганне, барацьба з чым-н., за што-н.’ [1, т. 1, с. 393] ад *біцца*).

Прадуктыўным з’яўляецца клас вытворных, у якіх адрозненне словаўтваральных структур, звязанае з утварэннем ад аднакаранёвых слоў, суправаджаецца аманіміяй словаўтваральных фармантаў (*партызанка* ‘1. Жан. да партызан. 2. Партызанская вайна’ [1, т. 4, с. 59],

санітарка ‘1. Жан. да санітар. 2. Санітарная аўтамашына’ [1, т. 5, кн. 1, с. 53] і інш.). Як правіла, суфіксы ў такіх вытворных выражаюць аманімічныя словаўтваральныя значэнні ‘жывая істота супрацьлеглага полу’ (мадыфікацыйнае значэнне) і ‘прадмет’ (мутацыйнае значэнне).

З’яву супадзення розных асноў у працэсе словаўтварэння варта адносіць да словаўтваральнай аманіміі на той падставе, што такія вытворныя, маючы абсалютна розныя ўтваральныя асновы, супадаюць у адным гукавым комплексе ў выніку далучэння да іх словаўтваральнай марфемы, а менавіта суфікса. Такія вытворныя характарызуюцца аднолькавай словаўтваральнай структурай, адносяцца да розных словаўтваральных гнёздаў, пры гэтым знаходзяцца ў іх на адной ступені словаўтварэння і маюць семантычна тоесныя фарманты. Яны з’яўляюцца лексічнымі амонімамі. Так, *корчык*¹ ‘памянш. да карэц; невялікі карэц’ ад *карэц* і *корчык*² ‘памянш. да корч; невялікі корч’ [1, т. 2, с. 716] ад *корч*; *бачок*¹ ‘1. Памянш. да бак. 2. Пасудзіна для праяўлення фотапласцінак, плёнак’ ад *бак* і *бачок*² ‘памянш. да бок’ [1, т. 1, с. 352] ад *бок* (лексема *бачок*¹ мае дадатковае значэнне, якое развіваецца ў выніку спецыялізацыі); *пікіроўка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова пікіраваць’ ад *пікіраваць* і *пікіроўка*² ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова пікіравацца’ [1, т. 4, с. 254] ад *пікіравацца*.

Асобныя вытворныя, матываваныя рознымі словамі, падаюцца ТСБМ у якасці мнагазначных, што абсалютна неправамерна: *плавень* ‘1. Рэчыва, якое дадаецца да руды для паскарэння плаўкі прымесей і ўтварэння шлаку. 2. Тое, што і плаўнік’ [1, т. 4, с. 263] ад *плавіль* і ад *плаваць* адпаведна.

У некаторых выпадках супадзенне розных утваральных асноў у працэсе словаўтварэння суправаджаецца аманіміяй фармантаў. Так, у зафіксаваных намі прыкладах суфіксы выражаюць аманімічныя мадыфікацыйнае і мутацыйнае словаўтваральныя значэнні: *прусак*¹ ‘рыжы таракан’ ад *прус* (значэнне стылістычнай мадыфікацыі) і *прусак*² ‘гл. прусакі’ [1, т. 4, с. 402] ад *Прусія* (значэнне жывой істоты); *быліна*¹ ‘народная эпічная песня пра герояў і іх подзвігі’ ад *быль* (значэнне прадмета) і *быліна*² ‘тое, што і былінка’ [1, т. 1, с. 429] ад *былле* (значэнне адзінкавасці).

Прынцыповае адрозненне аманіміі словаўтваральных форм ад аманіміі, якая ўзнікае ў выніку супадзення розных асноў, звязана з тым, што ў першым выпадку назіраецца адрозненне словаўтваральных структур, у той час як у другім выпадку словаўтваральныя структуры заўсёды тоесныя. Аднак у некаторых вытворных назоўніках спалучаюцца гэтыя дзве разнавіднасці словаўтваральнай аманіміі. Так, *немка*¹ ‘гл. немцы’ (*немец* → *немка*) і *немка*² ‘нямая жанчына’ [1, т. 3, с.

375] (*нямы (прим.)* → *нямы (наз.)* → *нямая (наз.)* → *немка*); *індыянка*¹ ‘гл. індзейцы’ (*індзеец* → *індыянка*) і *індыянка*² ‘гл. індыйцы’ [1, т. 2, с. 545] (*Індыя* → *індыец* → *індыянка*).

Зафіксаваны таксама вытворныя, у якіх супадзенне розных асноў спалучаецца з адрозненнем словаўтваральных структур, якое звязана з вылучэннем розных фармантаў у складзе слова. Напрыклад, *драбінка*¹ ‘гл. драбінкі’ ад *драбіны* і *драбінка*² ‘маленькі кавалачак, часцінка чагон-н.’ [1, т. 2, с. 192] ад *дроб* (дробка, драбок); *горачка*¹ ‘памянш.-ласк. да гора’ ад *гора* і *горачка*² ‘памянш.-ласк. да гара’ [1, т. 2, с. 70] ад *горка*; *махавік*¹ ‘кола вялікага дыяметра з масіўным вобадам, якое забяспечвае раўнамерны рух механізма’ ад *махавы* і *махавік*² ‘грыб на тонкай ножцы з жоўта-бурай шапкой’ [1, т. 3, с. 125] ад *мох*; *замешка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова замешваць² – замяшаць¹’ ад *замяшаць* і *замешваць* + **-к-(а)** і *замешка*² ‘замінка, затрымка’ [1, т. 2, с. 347] ад *замешкаць* і *замешкацца* + **-ць**; *такавішча*¹ ‘месца, дзе такуюць птушкі’ ад *такаваць* і *такавішча*² ‘1. Тое, што і ток² (у 1 знач.). 2. Месца, дзе быў ток² (у 1 знач.)’ [1, т. 5, кн. 1, с. 462] ад *ток*; *вірок* ‘1. Памянш. да вір (у 1 знач.); малы вір. 2. Прыстасаванне для звівання нітак’ [1, т. 1, с. 493] (1 знач. – ад *вір* + **-ок**, 2 знач. – ад *віць* + **-рок**). Што датычыцца апошняга прыкладу, то пры адзначаным утварэнні варта разглядаць яго ЛСВ у якасці асобных слоў-амонімаў, аднак магчыма другі ЛСВ быў утвораны семантычным спосабам шляхам метафарычнага пераносу па функцыі.

Сустрэкаюцца нешматлікія выпадкі, калі ў вытворных словах прадстаўлена словаўтваральная аманімія трох разнавіднасцей: аманімія словаўтваральных форм, аманімія пры супадзенні розных асноў і аманімія словаўтваральнага фарманта. Так, *пайка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова паяць’ ад *паяць* (транспазіцыйнае словаўтваральнае значэнне) і *пайка*² ‘частка, доля ежы, выдзеленая каму-н. у адпаведнасці з устаноўленай нормай’ [1, т. 3, с. 605] ад *пай* (мутацыйнае (прадметнае) словаўтваральнае значэнне); *жыроўка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова жыраваць’ ад *жыраваць* (транспазіцыйнае словаўтваральнае значэнне) і *жыроўка*² ‘тое, што і жыразагад’ [1, т. 2, с. 265] ад *жыразагад* (мадыфікацыйнае (значэнне стылістычнай мадыфікацыі) словаўтваральнае значэнне); *копка*¹ ‘дзеянне паводле значэння дзеяслова капаць’ ад *капаць* (транспазіцыйнае словаўтваральнае значэнне) і *копка*² ‘памянш. да капа; невялікая капа’ [1, т. 2, с. 713] ад *капа* (мадыфікацыйнае (значэнне суб’ектыўнай ацэнкі) словаўтваральнае значэнне).

Апісаныя прыклады з’яўляюцца не толькі словаўтваральнымі амонімамі, але яшчэ і лексіка-семантычнымі, што абумоўлена аманімізацыяй розных асноў і аманіміяй словаўтваральных фармантаў.

Аднак адзінкавыя лексемы фіксуюцца ТСБМ як полісеманты: *асадка* ‘1. Дзеянне паводле дзеяслова асядаць – асесці (у 1 знач.). 2. Дзеянне і стан паводле дзеяслова асадзіць¹ (у 1 знач.). 3. Глыбіня апускання судна ў ваду. 4. У кавальскай справе – ковачная аперацыя, пры якой павялічваецца таўшчыня загатоўкі за кошт яе вышыні. 5. Тое, што і асада² (у 2 і 3 знач.). // Драўляная частка якога-н. інструмента, прылады, якая з’яўляецца дзяржаннем металічнай або якой-н. іншай часткі. // Пісьмовая прылада – палачка, у якую ўстаўляецца пяро; тое, што і ручка (у 3 знач.).’ [1, т. 1, с. 274] ад *асядаць* (1-е, 3-е і 4-е ЛСВ), ад *асадзіць*¹ (2-е ЛСВ) (транспазіцыйнае словаўтваральнае значэнне) і ад *асада*² (5-е ЛСВ) (мадыфікацыйнае (значэнне стылістычнай мадыфікацыі) словаўтваральнае значэнне). Такія выпадкі, на наш погляд, не могуць разглядацца як лексічная мнагазначнасць, а павінны кваліфікавацца як словы-аманімы, што з’яўляецца цалкам лагічным і паслядоўным пры ўтварэнні назоўнікаў ад розных асноў.

У асобных назоўніках спалучаюцца не толькі ўсе разгледжаныя вышэй разнавіднасці словаўтваральнай аманіміі, але і аманімія словаўтваральнай формы прадстаўлена невытворнасцю адной з лексем і адрозненнем паверхневых словаўтваральных структур. Напрыклад, *сачок*¹ ‘памянш.-ласк. да сак¹’ ад *сак*¹, *сачок*² ‘конусападобная сетка на абручы з ручкай, якая служыць для лоўлі рыбы, насякомых і пад.’ ад *сак*² (мадыфікацыйнае словаўтваральнае значэнне: памяншальна-ласкавае і стылістычнай мадыфікацыі), *сачок*³ ‘лодар, гультай’ і *сачок*⁴ ‘той, хто збірае сакрэтныя звесткі для каго-н.; даносчык’ [1, т. 5, кн. 1, с. 77] ад *сачыць* (мутацыйнае словаўтваральнае значэнне); *каток*¹ ‘1. Пакрытая лёдам гарызантальная пляцоўка для катання на каньках. 2. У будаўніцтве – прычапная і самаходная машына, якая ўласнай вагою ўшчыльняе грунт, дарожныя пакрыцці і інш. 3. Сельскагаспадарчая прылада для выраўноўвання глебы і здрабнення на ёй коркі. 4. Круглая драўляная калодка, на якой перакочваюць цяжкія прадметы. 5. Кола (у 1 знач.).’ ад *катаць* і *катацца* (мутацыйнае словаўтваральнае значэнне), *каток*² ‘1. Памянш.-ласк. да кот. 2. Ласкавы зварот да хлопчыка’ ад *кот* (мадыфікацыйнае словаўтваральнае значэнне) і *каток*³ ‘суквецце дробных кветак у выглядзе маленькіх пушыстых гронак (на вярбе, лазе і інш.).’ [1, т. 2, с. 664]; *губка*¹ ‘памянш.-ласк. да губа¹’ ад *губа*¹ (мадыфікацыйнае словаўтваральнае значэнне), *губка*² ‘1. Мнагаклетачная беспазваночная марская жывёліна тыпу прасцейшых, якая вядзе сядзячы спосаб жыцця. 2. Мяккі, порысты касцяк некаторых відаў гэтых жывёлін, які добра ўбірае вільгаць і выкарыстоўваецца ў медыцыне і тэхніцы. // Порустая мачалка з гумы або іншых матэрыялаў’, *губка*³ ‘высушанае цела губы-грыба, якое служыць для

здабывання агню’ ад *гу’ба* (мутацыйнае словаўтваральнае значэнне) і *губка*⁴ ‘мера асновы, палатна даўжынёй на хатнюю сцяну’ [1, т. 2, с. 91]; *верхаводка*¹ ‘жан. да верхавод’ ад *верхавод* (мадыфікацыйнае словаўтваральнае значэнне), *верхаводка*² ‘1. Падземная вада, якая залягае паблізу ад зямной паверхні. 2. Верхавая вада’ ад *вада* + *паверхні* + *-к-(а)* (мутацыйнае словаўтваральнае значэнне) і *верхаводка*³ ‘невялікая прэснаводная рыба сямейства карпавых’ [1, т. 1, с. 480].

Такім чынам, у вытворных зафіксаваны тры разнавіднасці словаўтваральнай аманіміі: аманімія словаўтваральнай формы, аманімія словаўтваральных фармантаў і аманімія як вынік супадзення розных асноў. У выніку даследавання адзначаецца, што ў вытворных могуць папарна спалучацца ўсе пералічаныя віды словаўтваральнай аманіміі. Пры гэтым у асобных нешматлікіх вытворных на базе аднаго фармальнага комплексу рэалізуюцца ўсе тры названыя разнавіднасці словаўтваральнай аманіміі.

Літаратура

1. Тлумачальны слоўнік беларускай мовы: у 5 т. / рэдкал.: К. Крапіва [і інш.]. – Мінск: БелСЭ, 1977 – 1984. – 5 т.
2. Булгакова, О.А. Полисемия суффиксальных субстантивов (на материале кемеровских говоров): автореф. дис. канд. филол. наук: 10.02.01 / О.А. Булгакова; Томский ордена Октябрьской революции и Труд. Красн. знамени гос. ун-т. – Томск, 1994. – 19 с.

Лапанік В. М. (Мінск)

ПАНЯЦЦЕ СЛОВАЎТВАРАЛЬНАГА ГНЯЗДА Ў ЛІНГВІСТЫЦЫ (ТЭАРЭТЫЧНЫЯ АСНОВЫ)

Словаўтваральная сістэма беларускай мовы, фарміраванне якой пачалося з прац Я.Ф. Карскага, актыўна развівалася і працягвае развівацца, дзякуючы даследаванням П.П. Шубы, Л.М. Шакуна, М.М. Круталевіча, П.У. Сцяцко, А.Я. Баханькова, А.А. Лукашанца, З.І. Бадзевіч, М.А. Паўленкі, І.У. Каліцені і многіх іншых лінгвістаў. Сучасная словаўтваральная навука, такім чынам, валодае дастаткова вялікім і важным для яе тэарэтычным матэрыялам. Толькі словаўтваральных адзінак рознага ўзроўню і складанасці налічваюць некаторыя лінгвісты ад 17 (В.М. Немчанка) да 40 (Л.А. Антанюк). І ўсё ж значныя дасягненні не адмаўляюць наяўнасці нявырашаных ці канчаткова даследаваных пытанняў у вывучэнні сістэмы беларускага (і не толькі) словаўтварэння. Асабліва гэта датычыцца тых паняццяў, якія сталі аб’ектам глыбокага вывучэння дэрываталагамі параўнальна нядаўна, напрыклад, ‘словаўтваральнае гняздо’.